

21. Løgneventyr.

Nu skal jeg fortælle noget rart; jeg saa to stekte høns flyve med brystet mot himmelen og ryggen mot jorden og en ambolt og en møllesten svømmende over Rhinen, langsomt og sagte, og en frosk sat paa isen ved St. Hanstider og spiste et plogjern. Der var fire gutter som vilde fange en hare; de gik paa træben og krykker, den ene var døv og den anden var blind, den tredje var stum og den fjerde kunde ikke røre en fot. Vil I vite hvorledes det gik til? Den blinde saa først haren springe over marken, den stumme ropte paa den lamme, og den lamme tok den ved kraven. Nogen vilde seile over land, og de utspendte sine seil for vinden, og de seilet hen over store akre, men saa maatte de ro over et stort berg, der druknet de ynkelig. En krebs jog en hare paa flugten, og høit oppe paa taket laa der en ko, som var klatret der op, der tillands er fluerne likesaa store som gjeterne hos os.

---

22. Nattergalen og blindsnogen.

Der var engang en nattergal og en blindsnog, de hadde hver bare et øie og levde længe sammen i et hus i fred og enighet. Men en dag blev nattergalen buden i bryllup, da sa den til blindsnogen: »Jeg er buden til bryllup og vilde ikke gjerne gaa slik avsted med et øie, vær saa snil og laan mig dit, jeg skal bringe det tilbake imorgen, og blindsnogen gjorde det.

Men den følgende morgen da nattergalen var kommet hjem, syntes den saa godt om at ha to øine i hodet saa den kunde se til begge sider, at den ikke vilde gi den stakkars blindsnog det laante øie tilbage. Da svor blindsnogen, at han vilde hævne sig paa den, dens barn og barnebarn. »Gaa bare,« sa nattergalen, »og prøv paa:

Jeg bygger mit rede i hine linde,
saa høit, saa høit, saa høit, saa høit,
saa du aldrig vil det finde.

Siden den tid har alle nattergaler to øine og alle blindsnoger ingen øine. Men hvor nattergalen bygger rede, der bor ogsaa nede i buskene en blindsnog, og den tragter altid efter at krype op for at bore hul i sin fiendes egg og suge dem ut.
